

25. nap: Szerda – Tanulhatunk Máriától

Mária a mi eszményünk és példaképünk. Szeretnénk tőle tanulni, őt követni. Ő nem isteni személy, ő ember, de az angyal szavai szerint kegyelemmel teljes ember. A közöttünk lévő kapcsolat tehát egy különleges emberi kapcsolat lehet. Közvetlen és kölcsönös, amelyben mindkét fél kezdeményezhet, kérhet a másiktól, számíthat a másikra. Ha megszólítjuk őt és nevelőnknek kérjük fel, ő hűséges lesz és kitartó ebben a feladatban. Ő ismeri az utat, amelyre Jézus hívott minket, így bátran hagyatkozhatunk rá. Magáévá teszi szívügyeinket és ránk bizza a sajátjait. Ha vele szövetséget kötünk, mindennapi jelmondatunk lehet: Semmit nélküled, semmit nélkülünk.

Úrnőm és Anyám, egészen följánlom magamat Neked!

Odaadásom tanúsítására ma Neked szentelem szememet, fületem, számat, szívemet és egész lényemet. Mivel tehát a Tied vagyok, jó Anyám, őrizz meg engem és oltalmaz, mint birtokodat és tulajdonodat.

(Shönstatti szentelési imádság)

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

[Imádkozzunk közös imánkat, vagy válasszunk ki a hétre a számunkra kedves imát!]

Szavait anyja mind megőrizte szívében

Evangelium Szent Lukács könyvéből (Lk 2, 41-52)

Szülei minden évben fölmentek Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. Amikor tizenkét éves lett, szintén fölmentek az ünnepi szokás szerint. Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt anélkül, hogy szülei tudták volna. Abban a hitben, hogy az úti társaságban van, mentek egy napig, és keresték a rokonok és ismerősök között. Amikor nem találták, visszafordultak Jeruzsálembe, hogy keressék. Három nap múlva akadtak rá a templomban, ott ült a tanítók közt, hallgatta és kérdezgette őket. Akik csak hallgatták, mind csodálkoztak okosságán és feleletein. Amikor meglátták, csodálkoztak. Anyja így szólt hozzá: „Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én szomorúan kerestünk.” Ezt felelte: „De miért kerestetek? Nem tudátok, hogy nekem Atyám dolgaiban kell lennem?” Ám ők nem értették meg ezeket a hozzájuk intézett szavakat. Velük ment hát, lement Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Szavait anyja mind megőrizte szívében. Jézus meg gyarapodott bölcsességben, korban, s kedvességben Isten és az emberek előtt.

Elmélkedés

Megszólíthatjuk Szűzanyánkat, megkérhetjük, hogy segítsen, alakítson minket az utunkon. Ő komolyan veszi a felkérést, és hűséges lesz hozzá halálunk órájáig. A vele való kapcsolatban részesít a hitéből, megtanít imádkozni, ajándékozó lelkületet alakít ki bennünk.

„Máriának is küzdenie kellett azért, hogy egész mélyen belenőjön Isten akaratába, kívánságaiba. A 12 éves Jézus eseténél is világossá lesz, hogy nem ismerte Isten tervét. Mily kevésbé tudta Őt megérteni? Milyen gyámoltalanul hangzott: „Fiam, miért tetted ezt velünk?” Ilyen gyámoltalanul állunk mi is sok esetben egyes élethelyzetekben. Gyakran az ajtó csak résnyire van nyitva, csak egészen kevés a fény. Végtelen sötétség vesz körül bennünket. Harcaink ma a gyermekség hősiességére irányulnak. Mária ennek a ragyogó példaképe.

Ha egy önmagán munkálkodni vágyó ember fáradozásait bármikor bárhol Mária rendelkezésére bocsájtja, annak lelkében tevékenyvé válnak az isteni erők.”

„Úgy is ábrázolhatnám Máriát, mint az Isten dicsőségeinek emberi visszfényét. Isten valamennyi dicsősége visszatükröződik a Szűzanyában, aki áldott az asszonyok között. Minden elképzelhető személyes és közösségi eszmény klasszikus formában megtalálható ebben a tükörben. A Szűzanya képében a mai veszélyeztetett ember is megtalálja az eszményképét. Ma mindenfelé az emberi méltóság és a nemes lelkület van veszélyben. Mária emberi méltósága a Szeplőtelen fogantatás képében ragyog fel előttünk. A helyesen használt szabadság nemeslelkűsége pedig az általános kegyelemközvetítő szerepében mutatkozik meg.”

(Kentenich atya)

Isten kiválasztott minket. Isten erre a házasságra választott ki, már amikor megteremtett bennünket. Nem értjük mindig, amit tesz. Isten terve a mi életünkkel csak itt-ott néhány alapvonásában ismert a számunkra. Nem látjuk a képet, az egészet. Ez nehezé teszi, hogy higgyünk az isteni kiválasztásban. Gondolunk a Szűzanya életére! Amikor Jézus a kereszten függött nem lett világosabb az ő elhivatottsága, mint Názáretben az angyali üdvözléskor. Ellenkezőleg, még nehezebb volt hinni. De ő hitte, hogy Isten őt kiválasztotta és rendelkezésére bocsátotta magát. Mit csináljunk, ha homályossá, nehezé válik nálunk az élet? A választ a háziszentélyünkben találjuk meg. Az életünk nehézségeire azzal válaszolunk, hogy szeretjük a társunkat. Fölajánlom a kapcsolatunkból eredő nehézséget a Szűzanyának és kérem, hogy jöjjön hozzánk és alakítson át bennünket. (Tilman atya)

Szavait anyja mind megőrizte szívében

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formáld minket, hogy számíthass ránk!

Hálát adunk, Istenünk, hogy Máriában példát és nevelőt adsz számunkra! Hálát adunk, hogy benne megláthatjuk, milyen a kegyelemmel teljes ember!

Úrnőnk és Anyánk, imádkozz értünk!